

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 15 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-441/01)

(2002/C 31/09)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av H. van Vliet och H. Kreppel, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och artikel 7.3 i direktiv 89/391/EEG⁽¹⁾ om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet genom att låta arbetsgivaren välja mellan att använda interna tjänster för hälsa och säkerhet och att anlita en sådan extern tjänst, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De nederländska myndigheterna har oriktigt ifrågasatt kommissionens tolkning av artikel 7.3, enligt vilken direktivet inte medger någon möjlighet för arbetsgivaren att välja mellan att antingen organisera skydds- och förebyggande verksamhet genom att använda sakkunniga bland sin egen personal eller anlita sakkunnig hjälp utifrån. I direktivet föreskrivs i stället en rangordning mellan de båda lösningarna, varvid det objektiva kriteriet utgörs av huruvida sådan skydds- och förebyggande verksamhet inte kan organiseras på grund av brist på kompetent personal i företaget. Av systematiken i och ordalydelsen av artikel 7 i direktivet, och särskilt artikel 7.1, framgår det att gemenskapslagstiftaren har föreskrivit att arbetsgivaren i princip skall utse personer inom verksamheten att utföra de ifrågasatta uppgifterna. Det framgår av artikel 7.2 andra meningen jämförd med artikel 7.3 att även om arbetsgivaren hellre skulle anlita en extern tjänst och enbart använda sina arbetstagare för utförandet av företagets verksamhet är detta inte tillåtet, utan han måste anvisa arbetstagare och anslå tid för utförandet av dessa uppgifter. Det förhållandet att det i artikel 7.6 inte föreskrivs att — om det är möjligt — en intern

tjänst med ansvar för arbetsvillkoren skall inrättas, är utan betydelse, eftersom denna regel redan framgår av artikel 7.1 jämförd med artikel 7.3 och det skulle vara överflödigt att upprepa den i artikel 7.6.

⁽¹⁾ EGT L 183, s. 1, 29.06.1989; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 146.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Vestre Landsret av den 13 september 2001 i målet mellan Poul Nørgaard och Skatteministeriet

(Mål C-443/01)

(2002/C 31/10)

Vestre Landsret begär genom beslut av den 13 september 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 november 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Poul Nørgaard och Skatteministeriet beträffande följande frågor:

Den första frågan

Skall artikel 13 B.b 1 i direktivet⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en sådan korttidsuthyrning omfattas av "tillhandahållande av logi ... inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion"?

Den andra frågan

Om uthyrning av fast egendom för semesterändamål i fasta perioder kortare än en månad och delbara med en vecka kan omfattas av "tillhandahållande av logi ... inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion", kan medlemsländerna då fastställa begreppet "branscher med liknande funktion" på grundval av en samlad bedömning av objektiva kriterier, till exempel om den fasta egendomen är registrerad under eget lagfartsnummer, om det till den fasta egendomen är anknutet inrättningar som är gemensamma med andra och om det tillhandahålls tjänster som utlämnande av sängkläder, frukost, städning och liknande?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund.